

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci, rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka v právní věci žalobce: **N.L.V.**, státní příslušnost Vietnamská socialistická republika, bytem ■■■, právně zastoupen Mgr. Nad'ou Smetanovou, advokátkou se sídlem 28. října 1001/3, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 6. 2016, č. j. MV-65186-6/SO-2013,

t a k t o :

- I. Žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 30. 6. 2016, č. j. MV-65186-6/SO-2013, se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno usnesení Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 19. 4. 2013, č. j. OAM-11374-8/DP-2013. Tímto prvostupňovým rozhodnutím bylo dle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) zastaveno řízení o žalobcově žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání - osoba samostatně výdělečně činná (dále jen „žádost“), protože k žádosti nebyly doloženy náležitosti potřebné pro prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu.

Žalobce namítal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, jeho nezákonnost a nedostatečně zjištěný skutkový stav věci v rozporu s § 3 správního řádu.

Žalobce je přesvědčen, že o jeho žádosti mělo být rozhodnuto meritorně. Zastavit řízení podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu má správní orgán tehdy, pokud žádost obsahuje podstatné vady, nikoliv vady, které nijak nebrání v řízení pokračovat. Žalobce nedoložil potvrzení Okresní správy sociálního zabezpečení o bezdlužnosti a přehled předpisů a plateb pojistného na sociální zabezpečení a státní politiku zaměstnanosti. Správní orgán I. stupně ani žalovaný neuvedli, v čem považují tyto vady za podstatné. Správní orgán I. stupně si navíc mohl chybějící dokumenty vyžádat. Chybějící náležitosti žalobce předložil společně s odvoláním a s potvrzením lékaře o nemoci, v jejímž důsledku nemohl požadované dokumenty předložit včas. Lékař MUDr. ■■■ vystavil potvrzení o nemoci žalobce v době od 18. 3. 2013 do 26. 4. 2013, správní orgány však bez jakéhokoliv dokazování konstatovaly, že toto potvrzení je nevěrohodné.

Žalobce dále označil za nepravdivé tvrzení žalovaného, že se dne 9. 4. 2013 měl osobně dostavit na pracoviště správního orgánu I. stupně a doložit k žádosti platební výměr na daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2012. Žalobce se ke správnímu orgánu dostavit nemohl, neboť byl nemocen. Ke správnímu orgánu I. stupně se dostavila paní ■■■, která zařizovala žalobci potřebné dokumenty k podání žádosti. Žalobce navrhl provést důkaz výsledkem ■■■.

Ze všech výše uvedených důvodů žalobce navrhoval zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný konstatoval, že pokud účastník řízení nepředloží některou z obligatorních náležitostí žádosti, jde o podstatnou vadu žádosti, která brání žalovanému v pokračování v řízení a řízení se zastavuje podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. K namítané nemožnosti dodat dokumenty kvůli nemoci žalobce žalovaný odkázal na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 17. 4. 2014, č. j. 32 A 10/2013-36, podle kterého nemoc, která nevyžaduje hospitalizaci, není překážkou podání žádosti, neboť žádost je možné poslat poštou. Žalobce dle žalovaného mohl odstranit vady žádosti prostřednictvím svého zástupce nebo provozovatele poštovních služeb.

Z obsahu správního spisu byly zjištěny tyto pro danou věc podstatné skutečnosti:

Žalobce pobýval na území České republiky na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání od 17. 3. 2011 do 16. 3. 2013.

Žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu byla žalobcem podána dne 1. 3. 2013.

Správní orgán I. stupně vyzval dne 8. 3. 2013 žalobce k odstranění vad žádosti. Na základě této výzvy měl žalobce předložit chybějící doklady, které byly ve výzvě vypočteny. Lhůta pro doložení náležitostí uvedených ve výzvě byla stanovena do 15. 4. 2013. Jako chybějící náležitosti byly označeny platební výměr na daň z příjmů za rok 2012, přehled plateb a záloh z Okresní správy sociálního zabezpečení za rok 2012 a doklad o bezdlužnosti z Okresní správy sociálního zabezpečení. Výzva byla žalobci doručena vložení do domovní schránky dne 3. 4. 2013. Zároveň správní orgán I. stupně usnesením přerušil řízení podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu.

Dne 9. 4. 2013 byl správnímu orgánu I. stupně dodán platební výměr na daň z příjmů

fyzických osob za zdaňovací období 2012.

Dne 19. 4. 2013 bylo vydáno usnesení správního orgánu I. stupně, kterým bylo zastaveno řízení o žádosti podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. V odůvodnění tohoto rozhodnutí správní orgán I. stupně konstatoval, že k žádosti nebylo doloženo potvrzení Okresní správy sociálního zabezpečení o tom, že žalobce nemá splatné nedoplatky na pojistném na sociálním zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti včetně penále podle § 46 odst. 7 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), přehled předpisů a plateb pojistného Okresní správy sociálního zabezpečení za rok 2012 a platební výměr na daň z příjmů fyzických osob za stejné zdaňovací období, které jsou nezbytné pro výpočet úhrnného měsíčního příjmu žalobce. Na výzvu správce k odstranění vad žádosti žalobce dodal pouze platební výměr na daň z příjmů za zdaňovací období roku 2012. Vzhledem k tomu, že nebyly doloženy všechny požadované doklady, nedošlo k odstranění podstatných vad žádosti a správní orgán I. stupně proto řízení zastavil.

Žalobce se proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně dne 29. 4. 2013 odvolal. Žádal o prominutí nedodání náležitostí žádosti z důvodu dlouhodobé nemoci. K odvolání bylo přiloženo potvrzení MUDr. ■■■, že byl žalobce od 18. 3. 2013 do 26. 4. 2013 v léčení, a chybějící náležitosti žádosti, tj. potvrzení Okresní správy sociálního zabezpečení o tom, že žalobce nemá splatné nedoplatky na pojistném na sociálním zabezpečení, přehled předpisů a plateb pojistného v roce 2012 a doklad o zaplacení penále.

Napadeným rozhodnutím žalovaný odvolání žalobce zamítnul a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Žalovaný konstatoval, že správní orgán I. stupně postupoval v souladu s § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, když řízení o žádosti žalobce zastavil pro podstatnou vadu žádosti, a to nedodání potvrzení Okresní správy sociálního zabezpečení o tom, že nemá splatné nedoplatky na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti včetně penále požadované v souladu s § 46 odst. 7 písm. d) zákona o pobytu cizinců. Žalobce požadovaný doklad předložil až při podání odvolání. Žalovaný uvedl, že potvrzení o prodělané nemoci neprokazuje nemožnost odstranění vytýkané vady žádosti ve stanovené lhůtě, neboť ze spisového materiálu vyplývá, že dne 9. 4. 2013 v době léčby žalobce předložil jiný z požadovaných dokladů, platební výměr na daň z příjmů fyzických osob za rok 2012. K doručení chybějící náležitosti v odvolací lhůtě žalovaný uvedl, že vzhledem ke koncentraci řízení nemůže přihlídnout k potvrzení příslušné Okresní správy sociálního zabezpečení o tom, že žalobce nemá nedoplatky na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti včetně penále, neboť potvrzení bylo předloženo současně s odvoláním a žalobce neuvedl dostatečný důvod, proč danou náležitost nemohl dodat dříve.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů v souladu s dispoziční zásadou, kterou je správní soudnictví ovládáno, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s., a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

K projednání žaloby soud nařídil ústní jednání, z něhož se žalovaný omluvil. Žalobce setrval na své žalobní argumentaci a doplnil, že výzva k doložení požadovaných listin byla žalobci doručena dne 3. 4. 2013, a lhůta k doložení těchto listin stanovena do 15. 4. 2013,

tj. pouze 11 dnů. Přitom Okresní správě sociálního zabezpečení může trvat až 30 dnů, než doklad na žádost žalobce vystaví. Potvrzení Okresní správy sociálního zabezpečení bylo vystaveno až dne 26. 4. 2013 a nebylo jej tedy možné předložit v řízení před správním orgánem I. stupně.

V posuzovaném případě bylo zjištěno a žalobcem nerozporováno, že do vydání rozhodnutí o zastavení řízení nedodal k žádosti potvrzení Okresní správy sociálního zabezpečení o tom, že nemá splatné nedoplatky na pojistném na sociálním zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti včetně penále podle § 46 odst. 7 písm. d) zákona o pobytu cizinců.

Správní orgán řízení o žádosti usnesením zastaví, jestliže žadatel v určené lhůtě neodstraní podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení [§ 66 odst. 1 písm. c) správního řádu]. Je však třeba zdůraznit, že řízení lze zastavit jen tehdy, je-li splněna podmínka podstatné vady, která brání pokračování v řízení. Nedoložení dokladů uvedených v § 46 odst. 7 zákona o pobytu cizinců k žádosti o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání bezpochyby takovou vadou je, jelikož jde o náležitosti žádosti povinné ze zákona, a bez jejich doložení tedy není možné žádost obsahově posoudit. V rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 7. 2016, č. j. 2 Azs 76/2015-24 zabývajícím se otázkou podstatné vady žádosti soud uvedl, že „*V této souvislosti je však třeba zdůraznit, že řízení lze zastavit jedině tehdy, pokud jsou vady takové intenzity, že právě kvůli nim nelze v řízení pokračovat. Důvodem pro zastavení řízení tedy není jakákoliv vada formální, např. vada v označení správního orgánu, ale pouze taková vada, která svou povahou skutečně brání pokračování v řízení, resp. brání tomu, aby bylo možné žádost z obsahového hlediska projednávat. V posuzovaném případě se jednalo o doklady, které byl žalobce k žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání povinen předložit ze zákona (§ 46 odst. 7 zákona o pobytu cizinců). Jejich nedoložení tak ve svém důsledku znamenalo nemožnost tyto podklady z formálního i obsahového hlediska posoudit, a proto lze konstatovat, že žalobce neodstraní podstatné vady žádosti. Správní orgán I. stupně pak v odůvodnění svého rozhodnutí tuto skutečnost dostatečně zdůvodnil, když v nedoložení zcela konkrétních zákonem požadovaných podkladů k žádosti o prodloužení platnosti dlouhodobého pobytu za účelem podnikání shledal podstatnou vadu předmětné žádosti bránící pokračování řízení. Krajský soud tedy nesprávně vyhodnotil, že správní orgány vůbec nevyložily, z jakých konkrétních důvodů pokládaly nedoložení chybějících dokladů za podstatné vady žádosti.*“

Pokud žalobce namítal, že správní orgán měl v dané věci rozhodnout meritorně, soud poukazuje na právní úpravu zákona o pobytu cizinců účinného do 31. 12. 2010, která obsahovala speciální úpravu zamítnutí žádosti § 56 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců, v případě, že cizinec nepřeložil náležitosti žádosti o udělení víza. Tato úprava se novelou zákona o pobytu cizinců č. 427/2010 Sb. změnila. V důvodové zprávě k tomuto zákonu je uvedeno, že „*úprava § 56 odst. 1 písm. e) má vliv i na řízení o žádostech o povolení k dlouhodobému pobytu. I v tomto případě bude při nepředložení náležitostí k žádosti postupováno podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. Změna formy rozhodnutí nemá vliv na možnost pobytu cizince na území po dobu řízení o žádosti (viz § 47 odst. 2 zákona o pobytu cizinců)*“.

Postup žalovaného byl tedy zcela správný a také plně v souladu s § 82 odst. 4 správního řádu, který upravuje koncentraci řízení. Žalovaný může přihlídnout k novým skutečnostem a návrhům na provedení nových důkazů uvedeným v průběhu odvolacího řízení

jen tehdy, pokud tyto skutečnosti nemohl žalobce uplatnit dříve. Vzhledem k tomu, že podle § 46 odst. 7 zákona o pobytu cizinců je stanovena povinnost cizince předložit již při podání žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání náležitosti taxativně vypočtené v tomto ustanovení, zcela jistě se dle soudu nejedná o skutečnosti, které nemohl žalobce uplatnit dříve než v rámci odvolacího řízení. Zásada koncentrace řízení ve správním řádu je postavena na zásadě, že se vše podstatné má odehrát před správním orgánem I. stupně.

Zásada koncentrace řízení není neomezená, v určitých typech řízení je prolomena zásadami uvedenými zejména v § 2 a § 3 správního řádu. Typicky se jedná o řízení o přestupcích a správních deliktech (srov. rozsudky NSS ze dne 22. 1. 2009, č. j. 1 As 96/2008-115, č. 1856/2009 Sb. NSS, a ze dne 27. 11. 2012, č. j. 1 As 136/2012-23, č. 2786/2013 Sb. NSS). Koncentrační zásada se neuplatní obecně též v řízeních, v nichž má být z moci úřední uložena povinnost (srov. rozsudek NSS ze dne 7. 4. 2011, č. j. 5 As 7/2011-48, č. 2412/2011 Sb. NSS). Výjimka z uplatnění zásady koncentrace řízení se ovšem v nynějším případě nemůže uplatnit. Řízení se vede o žádosti žalobce, které nebylo zahajováno z moci úřední. Nebylo rozhodováno o uložení povinnosti ani o otázce správního trestání. V řízeních o žádosti je zásada koncentrace řízení zcela namístě a vzhledem k tomu, že řízení není zahajováno z moci úřední, je i námitka žalobce ohledně vyžádání si náležitostí samotným správním orgánem lichá. K uplatňování této zásady běžně dochází též v pobytových věcech cizinců a nepřipouštějí se zde žádné odchylky (viz např. rozsudky NSS ze dne 4. 11. 2015, č. j. 3 Azs 162/2015-43, ze dne 3. 3. 2016, č. j. 10 Azs 95/2015-36, nebo ze dne 29. 8. 2016, č. j. 7 Azs 99/2016-36). Krajský soud proto uzavírá, že zásada koncentrace řízení se vztahuje také na nyní projednávanou věc.

K námitce žalobce týkající se nemožnosti dodat chybějící doklady z důvodu nemoci soud konstatuje, že nemoc žalobce v době od 18. 3. 2013 do 26. 4. 2013 nelze považovat za takovou překážku, která by žalobci bránila dodat chybějící náležitosti podané žádosti, nehledě na to, že již při podání žádosti mají být správnímu orgánu doloženy všechny její náležitosti. Správní orgán I. stupně správně žalobce vyzval k odstranění vad jeho žádosti přípisem, ve kterém mu stanovil lhůtu do 15. 4. 2013. Výzva obsahuje také poučení o následcích neodstranění nedostatků a nevykazuje žádné formální vady. Lhůta určená v přípisu není závazná, ale pouze poskytuje žadateli přiměřenou lhůtu. V konečném důsledku to znamená, že se přihlíží i k podání učiněnému po stanovené lhůtě až do doby zastavení řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 1. 2017, č. j. 10 Azs 206/2016-48). Soud nepřijal žalobcovu argumentaci, že potvrzení Okresní správy sociálního zabezpečení nemohl přeložit dříve, neboť Okresní správě sociálního zabezpečení může trvat až 30 dnů než požadovaný doklad vystaví, a v projednávaném případě se tak stalo dne 26. 4. 2013. Ze správního spisu totiž zjistil, že žalobce požádal Okresní správu sociálního zabezpečení o chybějící doklad až dne 26. 4. 2013 a téhož dne tento doklad také obdržel. Z potvrzení lékaře, které je součástí správního spisu, nevyplývá, že by žalobce trpěl takovou formou onemocnění, které by žalobci bránilo obstarat chybějící náležitosti ve stanovené lhůtě. Hlediskem intenzity nemoci se zabýval i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 27. 6. 2014, č. j. 4 Azs 62/2014-31 či ze dne 31. 7. 2013, č. j. 6 As 62/2013-32. Dle soudu bylo na žalobci, aby konkretizoval, o jakou překážku na vůli nezávislou skutečně šlo, o jakou formu léčení uvedeného v potvrzení lékaře se jednalo či jaké intenzity nemoc dosahovala. Žalovaný také správně poukázal na to, že dne 9. 4. 2013, tj. v době nemoci žalobce, byl správnímu orgánu I. stupně jeden z požadovaných dokladů dodán. Tvzení žalobce, že chybějící náležitost žádosti nedodal žalobce, ale jeho zmocněnkyně, pouze potvrzuje, že žalobce byl schopen zajistit dodání potřebných náležitostí správnímu orgánu jinou osobou. Výslech

zmocněnkyně žalobce paní ■■■ soud neprováděl, protože to považoval za nadbytečné.

S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl. Správní orgány rozhodovaly na základě dostatečně zjištěného stavu věci, napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné ani nezákonné.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.

Ve věci měl úspěch žalovaný správní orgán, náhradu nákladů řízení nežádal, ostatně mu žádné náklady řízení přesahující běžný rámec činnosti správního orgánu nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 19. září 2017

Mgr. Lucie Trejbalová,
předsedkyně senátu